

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 22.

Fjerde Session.

1de Møde.

Tredagen d. 22. October.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Naar den ærede Folkethingsmand har udtalt, at Regjeringen synes i det foreliggende Forslag ikke aldeles at have opgivet Theorien om Beskyttelsestold, og dertil har knyttet en Henvisning til et af mig for en Deel Aar tilbage udgivet Værk, saa skal jeg først i Modsetning til den meget smigrende Opfordring, den ærede Folkethingsmand i denne Henseende har ladet udgaae til at læse dette Værk, fraraade Enhver at gjøre det; jeg troer, at Bogen er for umfangsrig, til at man med Nytte kan studere den nu, for at sætte sig ind i nærværende Sag, og jeg troer ogsaa, at det aldeles ikke behøves; thi den nærværende Sag stiller sig mere simpelt, end den ærede Taler synes at antage. Han har meent, at man ved denne Leilighed vilde komme meget dybt ind paa den hele Beskyttelsestoldtheorie, at man burde undersøge den, at der nu skulde være Spørgsmaal om, saa at sige at faae en Handelsforfatning, ligesom der i anden Retning kan forestaae os Spørgsmaal om at faae en Fællesforfatning. Jeg maa imidlertid i ethvert Tilfælde bemærke, at jeg troer, at man, naar man kommer til nærmere at drøfte Sagen, vil finde, at dette Spørgsmaal for Tiden aldeles ikke ligger for. Saaledes som hele Sagen er taget af Regjeringen, foreligger der kun Forslag til de nødvendige Forandringer for at mulig gjøre Toldgrændsens Forsæggelse til Elben, for at muliggjøre Toldueenheden paa Basis af den bestaaende Toldforfatning. Det maa vel erindres, at der lige til Dyrørets Udbrud i 1848 har bestaaet en Toldoverenskomst imellem Holsteen, Danmark og Slesvig for de aller-

ste fleste og de vigtigste Handelsgjenstande. Der har kun bestaaet Afvigelser med Hensyn til visse Varer (Theoretisk: Visse Varer? Hvor mange og hvor vigtige?) Det er altid Gjenstand for et personligt Skjøn, om man vil kalde visse Varer for mange eller faa Varer; men at det kun har været visse Varer, og at det ikke har været de vigtigste og heller ikke de fleste Varer, det er afgjort. Nu er der ved dette Forslag kun gaaet ud paa at bringe det under Forhandling, hvorom der behøves at forhandles, saa at altsaa alle de Forandringer, som tilforn allerede have fundet Sted, dengang Toldforskjellen mellem Danmark og Slesvig blev udjævnet paa samme Maade, som der nu er Tale om mellem Danmark og Holsteen, og som man mener nu simpelthen skulle finde deres Anvendelse paa Holsteen, slet ikke foreligge mere. Regjeringen betragter dem som afgjorte; thi det er en Selvsølge, at den ikke behøver to Gange at erhverve Lov for en Ting, som allerede engang er bragt i gyldig Lovsform. Dette vil ogsaa kunne forklare den ærede sidste Taler, hvorfor der her i dette Lovforslag ikke er nogen Tale om Tømmertolden, undtagen forsaavidt finst Tømmer angaaer. Det er nemlig af den Grund, at Slesvig, da Toldforskjellen blev udjævnet mellem Danmark og Slesvig, har faaet den samme Tømmertold, som har været bestaaende i Danmark, og Meningen er nu, at Holsteen skal slutte sig dertil. Der behøves altsaa ikke for Holsteens Skyld nogen Forandring i Henseende til Tømmertolden. Hvad nu angaaer Spørgsmaalet, om Regjeringen virkelig ved det foreliggende Forslag skulde kunne siges ikke nok som at have frafaldet Theorien om Beskyttelsestold, da troer jeg dristigt at turde sige, at saalange jeg har havt Noget med Toldvæsenet at gjøre, har jeg stedse arbejdet i den samme Retning, hvori det af mig i en